

Lysende af spirituel klarhed, men aldrig entydig

London, cirka 1970. Foto: Victor Albert Grigas

ANMELDELSE / 09.07.23

Stilistisk stærk, flerstemmig og ikke mindst med grænseløs medfølelse tegner Hadley et dragende tidsbillede og portræt af en familie, læseren bliver ked af at forlade igen.

Sandra Cecilie Quist Lund

Del artikel: [f](#) [t](#)

Fri kærlighed er den første roman af britiske Tessa Hadley, der udkommer i dansk oversættelse. På overfladen er den en lidt forudsigelig, romantisk fortælling om seksuel frigørelse og familiehemmeligheder, men romanen overrasker og viser sig at være alt andet end gennemsnitlig.

En lun sommeraften i 1967 i en forstad til London falder den 40-årige husmor Phyllis for den langt yngre middagsgæst Nicky. Hun stikker af fra sit privilegerede forstadsliv, forlader sin mand og to børn og begynder en ny tilværelse blandt frisindede typer i et fattigt Londonkvarter.

Det lyder næsten banalt, men *Fri kærlighed* er uhyre velskrevet og veloversat. Det vejer op for et lettere søgt plottwist og de eksistentielle, måske i dag lettere banale spørgsmål, romanen stiller. Det er bare en utroligt godt fortalt historie, det her. Nogle gange skal der ikke mere til.

Hadley skriver enestående skarpt om sine bipersoner. Historien om Phyllis' løsrivelse fra hjemmet, forholdet til den langt yngre Nicky og alverdens forviklinger blegner i lyset af det portræt Hadley tegner af teenagedatteren Colette. Colettes teenageoprør med alkohol og mislykkede flirts spejler Phyllis' frigørelse, men følger også noget satirisk og vulgært til billedet.

Efter at være blevet forladt af sin mor tvinges skolepigen Colette ind i en barsk voksenverden, der smelter sammen med morens nye miljø: »En gammel verdensorden var ved at smuldre, og det nye kontinent af erfaringer med dets svimlende ændrede perspektiver og berusende frihed skulle have ligget som ubetrådt land, men nu var hendes mors fodspor overalt i sandet foran hende.«

Phyllis stifter i det slidte kvarter bekendtskab med forskellige minoriteter – især Barbara, en grenadisk sygeplejerskestuderende. Barbara introducerer Phyllis til en alvor, der står i opposition til hendes eget frigørelsesprojekt og romantiske idealisme.

Barbaras afsløringer om ulighed og livet som sort arbejderklassekvinde i 1960'ernes London giver romanens feministiske tråd reel substans, mens de fra dette perspektiv banale familiehemmeligheder langsomt optrevles. Phyllis' seksuelle frigørelse udvikler sig til en afvisning af det etablerede system, som hun finder dybt korrupt, og på trods af den pris, hun ender med at betale, er det hele prisen værd.

Det er bemærkelsesværdigt, at Hadley har skabt Phyllis som en kvinde, der ikke lider eller er ulykkelig. Hendes frigørelse er aldrig entydig, hun dømmes ikke for sine valg, hun træffer dem bare, og alligevel lyser hendes tanker op med en spirituel klarhed:

»Hvad nu hvis hendes måde at leve på virkelig var modbydelig, som Nicky mente? Lige siden hun var barn, havde Phyllis altid været i stand til at fremkalde forestillingen om Gud, hvis hun virkelig forsøgte. Ikke som en mild patriark, der interesserede sig personligt for hende, mere som en fortættet klarhed, en hvidt lysende plet, som et magnesiumblus, der svævede et sted uden for hende selv.«

Frihed stilles overfor skæbne, og forviklingerne i *Fri kærlighed* er fatale som i en græsk tragedie, men Hadleys insisteren på respekt for hver enkelt karakters indre

afvejninger og forhandlinger afslører en dyb indsigt i de kompromisser og overbevisninger, vi indgår og lever efter.

Del artikel: [f](#) [t](#)

ANNONCE

Mest læste

KULTUR — ANBEFALING

Det skal du læse i din sommerferie

Her får du et udvalg af de bøger, vores kritikere har været særligt begejstrede for i dette forår.

SAMFUND — KOMMENTAR

Tag dig sammen og bliv til noget

Myten om meritokratiet lever i bedste velgående i dagens Danmark. En myte, der skaber dårlige kår i både top og bund, men hvis affortryllelse indeholder en del håb.

KULTUR — REPORTAGE

Helvede er et sted på jord

Copenhell er en årlig kulmination for en subkultur, der udfolder sig i ekstremer og omfavner sine klicheer. Et unikt fællesskab, hvor nitterne og følelserne sidder uden på tøjet.

KULTUR — KOMMENTAR

Ud af indhegningen

Måske er litteraturens fremtid et kollektiv, der overskrider grænserne mellem forfatterskab, litteratur og samfundsengagement, hvor forfatterindivider samles i grupper og lader poesien påvirke...

Samfund ←

Indland

Udland